

se je pa vdal cesar prošnjam rodoljubnih Poljakov, in sklenil, da se Wawel restavrira. Priredili bodo v njem umetniški in zgodovinski muzej, en del bo določen za stanovanje cesarju, kadar pride v Krakov. Cesar in gališka dežela dasta na leto vsak po 100.000 K za restavracijo. Zgradbo Wawela je pričel Boleslav I. 1245., nadaljeval jo je Kazimir Veliki. Od l. 1510 do 1533. ga je prezidal Zigismund I. Jagelo v italijanskem renesančnem slogu in je bil do leta 1610. stolica poljskih kraljev. Wawel je velikanska zgradba z dvema utrjenima stolpoma.

☪

Fran Levec.

Letos je bil zopet izvoljen za predsednika „Slovenske Matice“ g. Fr. Levec, c. kr. deželni šolski nadzornik.

JAPONSKA PEHOTA V MOTJENSKEM SEDLU.

Rojen je bil 4. julija 1846. na Ježici pri Ljubljani. Po končanih modrosloveskih študijah v Gradcu je bil suplent na realki od l. 1873.—1877., in profesor do l. 1901. Potem je deloval kot c. kr. okrajni šolski nadzornik v Radvlji od l. 1886.—1889. in od l. 1892. do 1895., v Ljubljani od l. 1889.—1901. Kot ravnatelj je bil na c. kr. učiteljsko v Ljubljani od l. 1901. do 1903., in od l. 1893. dalje je c. kr. deželni šolski nadzornik.

Ni naš namen, da bi naštevati vse Levčeve spise po raznih listih (pr. Glaser: „Zgodovina slovenskega

slovstva“ IV. 207). Omenjamo le, da si je pridobil posebne zasluge za našo književno zgodovino kot življenjepisec. V mlajših letih je bil tudi pesnik. Leta 1881. je ustanovil „Ljubljanski Zvon“, ki ga je urejeval deset let. Izdal je tudi dela odličnih pisateljev, n. pr. Levstika in Erjavca, in se bavil tudi z jezikoslovjem in domačo zgodovino.

V odbor „Slovenske Matice“ je bil izvoljen leta 1882. in je postal po Marnovi smrti leta 1893. njen predsednik, kar je zdaj že dvanaajsto leto.

☪

„Slovenska Matica“. Letošnje volitve v odbor „Slov. Matice“ so nam donesle neljubo presenečenje. Doslej smo bili navajeni, da smo smatrali „Slovensko Matico“ kot splošno narodno, v strankarskih ozirih nevtrarno društvo. Zato so bile volitve ponavadi

mirne; izstopivši odboriki so se zopet volili, in le za nove odbornike so se potegovali razne literarne stranke. Zato tudi udeležba pri volitvah ni bila ponavadi velika. Letos je pa stranka „mladih“ s tajno agitacijo vrgla nekaj starih odbornikov, in sicer smo čitali v listih, da so se namenili, najprej pometati duhovnike iz odbora in se potem polastiti društva popolnoma. To je seveda taka stvar, h kateri ne smemo

molčati. V listu nismo hoteli ravno zato nikdar „Slovenske Matice“ kot društva kritizirati, ker smo se izogibali vsake polemike, dobro vedoč, da je vsaka kritika pri takih „nevtralnih“ društvih jako delikatna stvar; povedali smo svoje mnenje odbornikom vsikdar osebno, a nismo o tem pisali. Da po tradicionalnem načinu volitev niso prišli v odbor vsikdar slovstveniki, ki bi bili društvu v korist, je res, in vsaj delno pomlajenje odbora bi bilo umestno. A to se naj doseže na ta način, da se v „Matici“ sami po dogovoru vseh literarnih struj določijo kandidati, ki se